

ЗАХВОРЮВАННЯ СЛИЗОВОЇ ОБОЛОНКИ ПОРОЖНИН РОТА У НАРКОЗАЛЕЖНИХ ХВОРИХ

DISEASES OF THE MUCOUS MEMBRANES OF THE MOUTH IN DRUG ADDICTED PATIENTS

Melkonyan A.A, Assist. Boichenko O.N.

ВДНЗУ "Українська медична стоматологічна академія"

Кафедра терапевтичної стоматології

Актуальність. У наш час проблема наркоманії досить актуальна та поширена. 250 мільйонів людей вживали наркотики хоча б раз протягом року. З них 29 мільйонів є наркозалежними, 12 мільйонів людей є ін'єкційними наркоманами. У світі близько п'яти відсотків дорослого населення, або приблизно 250 мільйонів осіб у віці від 15 до 64 років, щонайменше один раз вживали наркотики протягом 2014 року. Такі дані наводяться у доповіді щодо вживання наркотиків за 2016 рік, опублікованій управлінням ООН. В результаті вживання наркотичних речовин організм як би налаштовується на їх прийом і включає їх у свої біохімічні процеси. Виконання тих функцій, які раніше забезпечувалися речовинами, виробленими самим організмом, поступово «перехоплюють» наркотики. Тому зміни на слизовій оболонці порожнини рота у таких пацієнтів не є винятком.

Метою нашої роботи було визначення поширеності, частоти уражень, перебігу та ступенню розвитку захворювань слизової оболонки порожнини рота саме у таких пацієнтів.

Методи та результати досліджень:

Нами було оглянуто 28 наркозалежних пацієнтів на протязі 2 років, які вживали тяжкі наркотичні препарати більше 5 років. Вік таких пацієнтів складав від 20 до 45 років. Для визначення стану СОПР у даних хворих ми застосували комплекс клінічних методів обстеження: основні та додаткові. Основні методи стоматологічного обстеження включали: ретельний збір загального анамнезу обстеження поза- та внутрішньоротове. При обстеженні пацієнта звертали увагу на видимі слизові, червону облямівку губ, присінок порожнини рота. Клінічне обстеження пародонта включало: оцінку стану ясен та слизової оболонки, язик; дослідження фізіологічної чи патологічної рухомості зубів за Євдокимовим. Для оцінки гігієнічного стану порожнини рота використовували індекс Федорова-Володкіної, для визначення стану тканин пародонта застосовували папілярно-маргінально-альвеолярний індекс (РМА) в модифікації Парма та комбінований пародонтальний індекс Расел. Всім пацієнтам рекомендували ортопантомографію (для загальної картини стану кісткової тканини щелеп, твердих тканин зубів). Майже всім пацієнтам проводилися додаткові методи дослідження (змів за Ясиновським в модифікації Базарної та забір матеріалу для цитологічного дослідження за показаннями.)

У всіх пацієнтів діагностовано майже 100% ураження тканин пародонту. У 15 хворих відмічалися зміни на червоній облямівці губ у вигляді метеорологічного хейліту, та в 3-х у вигляді хронічної тріщини нижньої губи. У 18 пацієнтів діагностовано хронічний генералізований пародонтит 2-го ступення тяжкості в стадії загострення. У всіх інших пацієнтів діагностовано гострий та хронічний катаральний гінгівіт.

МОРФОЛОГІЯ ПЕРІОДОНТА ЗУБА В ФУНКЦІОНАЛЬНОМУ АСПЕКТІ

MORPHOLOGY OF THE PERIODONTAL OF THE TOOTH IN FUNCTIONAL ASPECT

Netrebovska O.V., Shilko T.R., Assist. Kotelevska N.V., Assist. Kostyrenko O.P.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія»

Кафедра терапевтичної стоматології

Періодонт зуба виконує значну кількість функцій. В нашій роботі ми вивчали морфологічні структури періодонту, які функціонально витримують механічні навантаження під час пережовування їжі. Так, амортизуюча функція сприяє рівномірному розподілу жувального навантаження на всі зуби. Опорно-утримуюча функція виконується у вертикальному напрямку вздовж середньої вісі зуба. У доступній нам літературі не вдалося знайти обґрунтування амортизуючої функції періодонту з точки зору її розподілу по певним групам опорно-утримуючих волокон періодонту.

Мета роботи. Способом гістохімічного забарвлення тканин пародонту визначити певні групи волокнистих структур, які розподіляють опорно-утримуючу та амортизуючу функції періодонту.

Матеріалом для дослідження слугували тонкі шліфи, виготовлені з поперечних зрізів пришийкової ділянки зубів людини різних функціональних груп. Останні гістохімічно забарвлювали за методикою Крапивина та вивчали під світловим мікроскопом. Також був використаний матеріал тканин пародонту, виділений із щелепи собаки та гістохімічно забарвлений альдегід-фуксином при попередньому окисленні наддуксусною кислотою. Отримані зразки вивчали під світловим мікроскопом і фіксували цифровою фотокамерою.

Результати дослідження показали наявність волокнистих структурних елементів, які виконують опорно-утримуючу та амортизуючу функцію. Так, на тонких шліфах поперечних зрізів зубів ми спостерігали пучки аргірофільних волокон, які спіралеподібно переплітаються між собою, поширюючись по всьому периметру плащового дентину. Ці волокна проходять неподалік від цементу кореня, а в окремих ділянках занурюються в нього. Також слід зазначити, що в результаті вивчення фрагменту тканин пародонту собаки, крім колагенових волокон, в періодонті гістохімічно були виділені еластичні (окситаланові) волокна. Останні, на нашу думку, спіралеподібно переплітаючись з колагеновими волокнами забезпечують амортизуючу функцію періодонту та зберігають їх цілісність.

Тим саме, в періоди гістогенезу та подальшого прорізування зуба, за відсутності цементу кореня, еластичні волокна одним кінцем вплітаються в поверхневий шар плащового дентину, а іншим з'єднуються з кістковими пластинками щелепи. Таке розташування окситаланових волокон функціонально сприяє прорізуванню зуба шляхом їх скорочення. В подальшому такі волокна заміщаються колагеновими, що ускладнює їх виділення в окрему групу.

Таким чином, описані вище волокнисті структури сприяють повноцінному виконанню амортизуючої та опорно-утримуючої функції періодонту. Окреме виділення та подальше вивчення структур тканин періодонту, до складу яких входять еластичні волокна, потребує проведення нових досліджень.